

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Ting, man nu mener vil være gavnlige at faa indført, for at Loven kan faa den Virkning, den bør have. Der var i Fjor i det Forslag, der da blev fremsat af Regeringen om dette Forhold, indsat en Bestemmelse, hvorefter der kunde ydes Rentetilskud paa 3 pCt. til de Landmænd, som havde en Gæld af 85—110 pCt. af Panteværdien, det vil sige til dem, der ikke kan faa Saneringslaan. Denne Bestemmelse gik ud i Fjor, idet Oppositionen for at gaa med til Forslaget om Saneringslaan krævede, at Afsnittet om Rentetilskud blev slettet, og da Regeringen ikke havde Flertallet i Landstinget, maatte den gaa ind herpaa. Med de nuværende Produktionsforhold, den daarlige Udvikling i Retning af dyrere Raavarer og billigere Færdigvarer, maa det sikkert fra alle Sider erkendes, at Kravet om et Rentetilskud til den Kreds af Landmænd, her er Tale om, det vil sige de Landmænd, der er værst stillede næst efter dem, der kan faa Del i Saneringslaanene, er meget berettiget og endnu mere berettiget i Aar, end det var i Fjor.

Det foreliggende Forslag, som jeg vil anbefale det høje Ting til Vedtagelse, gaar ud paa at gennemføre de Ændringer, som jeg mener er nødvendige for at faa Saneringen til at gaa bedst muligt, og dertil kommer saa Forslaget om Indførelse af Rentetilskud.

Det foreslaas først i § 2, at den Fredning, som blev indført i Fjor for Debitorer under Sagernes Behandling, hvorefter Kreditorerne ikke kunde fjerne Debitorerne fra Ejendommene, saa længe Sagerne var til Behandling, kan udvides, hvis man mener, det er nødvendigt. Det er naturligvis ikke nødvendigt i alle Tilfælde, for hele Saneringslovgivningen er jo baseret paa en frivillig Ordning, saaledes at Kreditorerne ikke behøver at gaa ind paa det, hvis ikke de ønsker det; man kan derfor for saa vidt sige, at Kreditorerne jo ikke er interesserede i at fjerne den paagældende Debitor fra Ejendommen, naar de ønsker en frivillig Ordning, men der kan naturligvis være enkelte Kreditorer, som ikke ser saadan paa det, og derfor mener vi, det er nødvendigt, at man bevarer denne Fredningstid, og at man kan udvide den, hvor det skønnes at være nødvendigt.

I § 3 i det foreliggende Forslag foreslaar man, at den Bestemmelse, der blev indført i Fjor, hvorefter kun Landmænd, der har overtaget deres Ejendomme før 1. Januar 1933, kan faa Saneringslaan, ændres derhen, at ogsaa Landmænd, som har overtaget Ejendommen før 1. Oktober 1935, det vil

sige den Dato, da Lovforslaget blev fremsat, kan medtages. Ingen kan saaledes spekulere i Loven ved Køb af Ejendom, men alle, der havde købt Ejendom før Lovforslagets Fremsættelse, medtages. Det har vist sig, at der Gang paa Gang er kommet Andragender ind fra Landmænd, som var fuldt berettigede, men som havde overtaget Ejendommen efter 1. Januar 1933. Vi mener i Administrationen, at der intet bør være til Hinder for, at saadanne Landmænd ogsaa faar Saneringslaan.

I § 4 foreslaas det, at de Statshusmænd, som betaler konjunkturbestemt Rente, ogsaa kan faa Saneringslaan, naturligvis ikke til Ombytning med de Laan, som har konjunkturbestemt Rente, for de opnaar jo derved det samme eller i hvert Fald det vigtigste af det, man opnaar ved Saneringslaan, men til Ombytning med den meget tyngende Gæld, de har ud over den konjunkturbestemte Gæld. Det er ogsaa en Bestemmelse, som Erfaringerne har vist der vil være god Grund til at indføre. Der er mange, der er faldet paa den nugældende Bestemmelse, som nu kan faa Saneringslaan, hvis Forslaget gennemføres.

Endelig er der det Afsnit om Rentetilskud, som fremsættes i Fjor, i en noget ændret Skikkelse. Det foreslaas, at Ejendomme, som har en Gæld paa mellem 85 og 110 pCt. af Panteværdien, kan faa Rentetilskud, men kun for eet Aar, for 1937, og de kan kun faa, for saa vidt Ejendommens Grundværdi ligger under 30 000 Kr. Der er, som jeg allerede har nævnt, ingen Grund til at yde Lettelser til de allerstørste Landmænd, som Udviklingen har begunstiget, hvorimod det gælder om at støtte de Landmænd, som er blevet ramt af de herskende Konjunkturer. Maksimumsbeløbet, der kan opnaas, er fastsat til 300 Kr., det vil sige, at de, hvis Ejendomme ligger op til de 30 000 Kr.s Grundværdi, kan ikke faa det fulde Beløb, der svarer til de 25 pCt. mellem 85 og 110 pCt. af Panteværdien. Samtidig er der indsat en Bestemmelse, der gaar ud paa, at ingen kan faa under 20 Kr., saaledes at der ikke udbetales ganske minimale Smaabeløb.

Til Forskel fra i Fjor foreslaas ogsaa den Bestemmelse, at Andragenderne i Aar skal indsendes til Kommunalbestyrelserne. Man mener, at det kan fremme Sagernes Ekspedition, og da der fastsættes ganske bestemte Regler for Rentetilskuddet, er det i Virkeligheden først og fremmest en Udregning, der skal foretages. Naturligvis maa Kommunalraadene skønne over, om Manden er berettiget, og om det over-